U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **S. O.,** zastoupené JUDr. Rostislavem Netrvalem, Ph. D., advokátem se sídlem v Klatovech, Zlatnická 78/1, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2004, č. j. 24 Az 130/2004 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **U r č u j e s e** odměna zástupci stěžovatelky JUDr. Rostislavu Netrvalovi, Ph. D., advokátovi se sídlem v Klatovech, Zlatnická 78/1, ve výši 2150 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2004, č. j. 24 Az 130/2004 - 24, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 16. 2. 2004, č. j. OAM-354/VL-20-12-2004, kterým jí nebyl udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2, a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla jako důvod pro udělení azylu přestoupení z pravoslavného náboženství, které je v domovském státě dominantní, ke Svědkům Jehovovým, v důsledku čehož jí bylo vyhrožováno zabitím ze strany sousedů. Na policii se však neobrátila, neboť i ta odráží dominantní náboženské vyznání společnosti a navíc policejní sbor slouží pouze vybraným složkám společnosti. Krajskému soudu rovněž vytýkala nevhodnost čerpání informací o domovském státě ze Zprávy MZV USA o stavu dodržování lidských práv na Ukrajině, Informací MV Velké Británie Ukrajina - hodnocení země 2002, Informací ministerstva zahraničních věcí ČR a Informací spol. Člověk v tísni ze dne 11. 1. 2002, když obsahují informace teoretické a zavádějící.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka v žalobě uvedla, že správní orgán porušil ust. § 3 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále

jen „správní řád“), neboť se její žádostí o udělení azylu nezabýval odpovědně a svědomitě, ust. § 3 odst. 4 správního řádu, neboť nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a nevedl azylové řízení tak, aby posílil její důvěru ve správnost jeho rozhodování, a proto stěžovatelka napadené rozhodnutí nepovažuje za přesvědčivé, ust. § 32 odst. 1 správního řádu, kdy správní orgán nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si neopatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, ust. § 33 odst. 2 správního řádu, kdy nedal stěžovatelce možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se k podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, ust. § 46 správního řádu, když napadené rozhodnutí není v souladu se zákony a nevyšlo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, ust. § 47 odst. 3 správního řádu, když odůvodnění napadeného rozhodnutí ji nepřesvědčilo o jeho správnosti a postupu správního orgánu a správní orgán se nevypořádal se všemi provedenými důkazy a § 12 zákona o azylu, kdy má za to, že zákonné podmínky pro udělení azylu splňuje, resp. minimálně splnila podmínky pro vztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Pokud jde o skutkové důvody, odkázala na svoji žádost o udělení azylu.

Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda se jedná o kasační stížnost přípustnou, neboť jen taková je způsobilá být základem věcného přezkoumání napadeného rozhodnutí krajského soudu.

Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je kasační stížnost nepřípustná, pokud se opírá pouze o důvod, který stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. Zatímco v žalobě stěžovatelka obecně uvedla výčet ustanovení správního řádu, která byla podle jejího názoru v jejím případě porušena, a navíc nijak blíže nekonkretizovala, v čem jejich porušení spočívá, v kasační stížnosti namítala, že již při úvodním pohovoru uvedla, že důvodem pro opuštění domovského státu byly následky jejího přestupu z pravoslavného náboženství ke Svědkům Jehovovým, a že informace o domovském státě žalobkyně, z nichž ministerstvo vycházelo jsou teoretické a zavádějící. Důvody uplatněné v kasační stížnosti tak neuplatnila v řízení před krajským soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohla. Proto se jedná o důvody nepřípustné.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Stěžovatelka podala současně s kasační stížností návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, neboť o věci bylo rozhodnuto přednostně v souladu s § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Odměnu zástupce stěžovatelky určil Nejvyšší správní soud ve výši 2150 Kč za 2 úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení,

písemné podání soudu - odůvodnění kasační stížnosti) podle ust. § 11 odst.1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a 2 x 75 Kč náhradu hotových výdajů podle § 13 citované vyhlášky.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu